

Omul din mijloc

Omul din mijloc

Guvernatorul roman medita și iar medita... Ce să facă? Cum L-ar putea scăpa pe acest Isus Hristos, la care nu putea găsi nici o vină, de mânia nestăpânită a marilor preoți și a poporului ațâțat de aceștia? Atunci îi veni un gând. El avea obiceiul ca la fiecare sărbătoare a paștelui să slobozească poporul iudeu câte un înțemnițat. Însuși poporul avea voie să aleagă cine să fie eliberat.

În timpul acela se afla în închisoare un om deosebit de rău, care fusese închis pentru o răscoală, care avusese loc în cetate, și pentru un omor. Acel om, Baraba, era un șef de bandă foarte periculos. Legionarii romani au făcut, într-adevar, un serviciu bun când, în sfârșit, au putut să pună mâna pe el. Acum poporul era la adăpost de acel om violent. Am găsit soluția, se gândi Pilat, voi lăsa poporul să aleagă pe cine vrea să îl eliberez, căci nu-l va alege pe ucigaș.

Poate știi cum continuă povestea. De trei ori s-a adresat Pilat mulțimii adunate în fața palatului administrativ. Le-a cerut de trei ori să aleagă: „Vreți să vi-l eliberez pe Isus sau pe Baraba? Ce rău a făcut acest Isus? Eu nu găsesc nici o vină în El!” și de trei ori, poporul ca orbit a strigat: „Pe cruce cu El! Pe cruce! Dă-ni-l pe Baraba!” și lui Baraba i s-a dat drumul...

Străzile capitalei iudaice erau ca pustii. Mulți din oraș erau la Golgota, la locul de execuție, ca să asiste la răstignirea răufăcătorilor. Să ne închipuim că de-a lungul străzii se strecura un om: Baraba. Nu-i venea să creadă că este liber. El era liber! Însuși guvernatorul roman îi dăduse drumul.

Atunci îi veni un gând în minte: Vreau să merg și eu o data până la Golgota. Doar astăzi, acolo, ar fi trebuit să-mi bată ceasul. Astfel urca încet și se amestecă necunoscut printre norodul, ce se uita cu gura căscată, și slujitorii zeloși ai călăilor. Când se opri în dreptul celor trei cruci, cugeta în sinea lui: Pe cel din stânga îl cunosc bine, iar cel din dreapta a fost tovarășul meu de furt și omor. Da, aceștia au fost tovarășii mei. Acolo, în mijlocul celor doi ar fi trebuit să-mi fie sfârșitul. Dar omul din mijloc, pe acela nu-l cunosc. Nu era dintre ai noștri. Însă un lucru știu precis: crucea, pe care este el răstignit, a fost pregătită pentru mine...

Ai stat și tu vreodată să cugeți la Isus? Ai recunoscut și tu zicând că acest Isus a suferit în locul meu? Dumnezeu a făcut un schimb minunat. Eu trebuia să cad pradă blestemului de a fi părăsit de Dumnezeu. Eu trebuia să mor din pricina dreptății și nu Fiul lui Dumnezeu care este sfânt și fără pată. Aceasta este taina de la Golgota. Păcatele mele, care sunt roșii ca sângele, le-a luat asupra Lui. Dumnezeu L-a tratat pe Fiul Său ca pe un păcătos, trebuind să-L părăsească. Ce iubire incomensurabilă, care a putut găsi o astfel de cale pentru a merge pe ea! Adoră- L, inima mea! Eu sunt eliberat de păcate, sunt împăcat cu Dumnezeu!

Aceasta este vestea cea mai bună din lume. Ce faci tu cu ea? Ai luat cunoștință de ea? Ai răspuns cu un „da”? La tine este totul în ordine? Sau te mulțumești cu puțină emoție și un pic de încuviințare? Acesta e tot răspunsul tău? Ascultă! Dumnezeu vrea ca această marea solie să fie primită în întregime în inima ta. Această hotărâre este cea mai importantă din viața ta. Dumnezeu te întreabă cum vrei să răspunzi la fapta dragostei Sale. Un dar de o valoare incomensurabilă este pregătit pentru tine.

Însă tu trebuie să-l accepți, să ți-l însușești. Pentru aceasta sunt necesari doi pași:

1. Recunoaște că tu ai meritat blestemul, pedeapsa și moartea pe care Isus, Fiul lui Dumnezeu, care este fără vină, le-a suferit pe cruce! Privește-ți păcatele în mod serios! Umilește-te adânc și nu-ți ascunde vina! Învinge-ți orice sfială înainte de a te ruga și vorbește-l cu glas tare, căci „dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept, ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire” (1 Ioan 1.9)! Apoi urmează-L (Marcu 8.34 și Luca 18.22)!
2. Cu toată inima și plin de încredere, mulțumește-l pentru iertarea păcatelor tale! Ceea ce Isus Hristos a împlinit este valabil fără limită și pentru tine. Nu trebuie să faci ceva deosebit. Credința ajunge pe deplin aceluia care se încrede în făgăduința lui Dumnezeu ca un copil și îl primește pe Domnul Isus Hristos ca Salvatorul și Domnul său personal. Osânda este abrogată! O comunicare specială fără seamăn! Ea este prevăzută cu semnătura lui Dumnezeu și nici o putere din lume nu poate revoca vreodată hotărârea lui Dumnezeu. Însă dacă este valabilă și pentru tine — cum am mai spus —, aceasta depinde de tine. De aceea du-te și tu la acele trei cruci de pe Golgota! Privește la Fiul lui Dumnezeu care sângerează până când ți se va limpezi sufletul și vei recunoaște: Crucea din mijloc a fost înălțată pentru mine! Omul din mijloc a murit în locul meu! „Acum știu aceasta și mă bucur, preamărind milostivirea Ta.”